

skabeligt Diemed, have vi ment, at den kunde man indtil videre lade falde, fordi det væsentlig vil blive saadan Spiritus som den, der f. Ex. anvendes til Statens Museer, og det vilde forsaavidt næppe have nogen Interesse, om denne betales af den ene eller den anden Kasse. Derimod, have vi ogsaa medtaget Spiritus til medicinsk Brug. Det er et Punkt, som vi have ment fortjener Overbetænkelse, hvilken Indflydelse en forhøjet Told paa Spiritus vilde kunne have, paa Udgifter til Medikamenter, om den eventuelt kunde have til Følge, at de medicinale Tæbter vilde blive forhøiede; thi det var, jo selvfølgelig en mindre heldig Virkning, hvis Lægemidlerne som Følge, af den forhøiede Afgift af Spiritus skulde fordyres. Paa Udvalgets Vegne tillader jeg mig, derfor at bede den høitærede Finantsminister om inden 3die Behandling, at overbeie dette Spørgsmaal og eventuelt konferere med den høitærede Justitsminister, for at vi, inden vi tage endeligt Standpunkt dertil, kunne faae at vide, hvilken Indflydelse den forhøiede Spiritusafgift vil øve paa Medicinaltærgen, om denne kunde blive forhøiet derigjennem; thi det vilde være et Moment af Betydning for Udvalgets Stilling overfor dette Vædringsforslag, om ogsaa den Spiritus, der anvendes til medicinsk Brug, bliver fri eller skal undergives Afgiften. Med dette Forbehold tillader jeg mig altsaa at anbefale det høie Thing at stemme for den høitærede Finantsministers Vædringsforslag. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 36 gaar det jo ud paa at forhøie Godtgjørelsen i Tilfælde af Udførsel fra 66 Øre til henholdsvis 68 og 70 Øre. Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, hvad der er fremhævet i Betænkningen, at ogsaa dette er et af de Punkter, hvor vi have ment at kunne imødekomme Brændevinsbrændernes Interesser ved at forhøie denne Udførselsgodtgjørelse, idet vi ere gaaede ud fra, at naar saaledes Afgiften forhøiedes, maatte man ogsaa i forøget og forstærket Grad være opmærksom paa, at de fik en saadan Godtgjørelse, at de ikke led Tab derved; idet det jo er selvfølgelig, at jo større Afgiften er, desto bethdeligere vil det Tab blive, som de lide, naar de ikke ere sikrere paa at faae fuld Godtgjørelse, og saa have vi ment, at vi hellere maatte gaa til den forsigtige Side og give dem, om det saa skulde være, lidt mere end nødvendigt, fremfor at give dem mindre. Derigjennem kunde det ogsaa tænkes, at der kunde blive Udgang til en Export, som noget kunde opveie det mindre indenlandske Forbrug ved at aabne et større Marked. Det er altsaa den Betragtning, som har faaet os til at stille

dette Forslag om en forhøiet Udførselsgodtgjørelse, og vi have nærmest taget Modellen efter sventk Ordning med Hensyn til Søndring mellem raa og renset Spiritus. Den høitærede Finantsminister har saa stillet et supplerende Vædringsforslag dertil, om hvad der skal anses som renset Spiritus; at kun Spiritus af 93 pCt. Styrte skal anses som saadan; det er selvfølgelig et Vædringsforslag, som vi med Tak modtage, som indeholdende det nødvendige praktiske Supplement til det af os stillede Vædringsforslag. Mindretallets Undervædringsforslag ere, saavidt jeg har forstaaet det, iøvrigt i Overensstemmelse med Vædringsforslaget, kun at Tallene ere rettede efter den Afgift, som Mindretallet foreslaar. Thi her komme vi jo nu til en Divergens mellem Flertallet og Mindretallet i Henseende til Størrelsen af den foreslaede Afgift paa Spiritus; og her stiller Forholdet sig altsaa omvendt ligeoverfor Øskatten. Medens Flertallet vil blive staaende ved en Afgift af 7 Kr. paa Øl, mens Mindretallet derimod vil ansætte den til 10 Kr., saa holder Flertallet her paa den af Regjeringen foreslaede Størrelse, medens Mindretallet vil gaa noget længere ned, saaledes at der, i Stedet for 1 Kr. kun bliver at svare 70 Øre for hver Pot udbundet Spiritus. Jeg har hertil kun at bemærke det Samme, som jeg bemærkede med Hensyn til Øskatten. Vi finde foreløbig ikke Grund til at fravige det, Regjeringen har foreslaet; vi mene, at Diemedet med Loven i og for sig fyldestgøres ved den foreslaede Afgift, og i og for sig er den heller ikke saa urimelig, at det ikke nok kunde forsvares at paalægge den. Men, som jeg har tilladt mig at sige: skulde man iøvrigt kunne enes om alt det Andet, saa at der blot paa dette Punkt bliver en Different, antager jeg ikke, at Loven vil strande derpaa, fordi vi jo maa erkjende, at ogsaa en Forhøielse til 70 Øre er en saadan; som nogenlunde kan antages at fyldestgøre det Diemed, at indskrænket Forbruget af Spiritus. Men jeg maa altsaa indtil videre anbefale det høie Thing at holde fast paa den foreslaede Afgift, som i høiere Maal vil fyldestgøre det Diemed, som jo væsentlig har været bestemmende for hele Lovforslagets Fremkomst. — Vædringsforslaget under Nr. 39 skal jeg ikke dvæle videre ved, da det jo kun er en Vædring, som er foreslaet af praktiske Hensyn, for at de her omtalte Glasballons ikke skulle kunne bruges til at illudere Bestemmelsen om den høiere Told; derfor ere de undtagne, i Stedet for at de tidligere vare medtagne. Mindretallets Vædringsforslag staar jo i Forbindelse med den for-